Lietas Nr. C33543512
Lietas arhīva Nr. C-2718-13/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 15.novembrī

Rīgas rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese I. Bāliņa

ar sekretāri /pers. B/

piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. C/,

izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Lomonosova ielā 10, 2013.gada 4.novembrī civillietu AS „BIGBANK" prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu un

konstatēja:

2012.gada 10.decembrī AS „Baltijas Izaugsmes Grupa" (turpmāk tekstā- prasītāja) cēlusi tiesā prasību pret /pers. D/ (turpmāk tekstā- atbildētājs) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā minēts, ka saskaņā ar 2008.gada 19.novembrī noslēgto Aizdevuma līgumu (turpmāk tekstā- Aizdevuma līgums), prasītāja AS „Baltijas Izaugsmes Grupa" izsniedza atbildētājam aizdevumu Ls 2545,52 apmērā, ar procentu likmi gadā- 30,98%, ar pienākumu atmaksāt aizdevuma summu un procentus Aizdevuma līguma maksājuma grafikā noteiktajā kārtībā. Atbildētājs maksājumus neveica Aizdevuma līguma paredzētajā kārtībā.

2010.gada 31.decembrī noslēgts Biznesa pārdošanas līgumu Nr.6.2.3/1, kā rezultātā AS „BIGBANK" ir kļuvusi par Aizdevuma līguma pusi, pilnībā aizstājot AS „Baltijas Izaugsmes Grupa", pārņemot tās tiesības un pienākumus pilnā apmērā.

Pamatojoties uz Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 5.3.punktu, atbildētājam ir noteikts pienākums par maksājuma grafikā noteikto maksājuma atmaksas termiņu un apmēru neievērošanu maksāt līgumsodu 1% apmērā no termiņā nesamaksātās summas par katru kavējuma dienu.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 4.1.1. punktu, gadījumā, ja aizņēmējs ir nokavējis no līguma izrietošās maksājuma saistības izpildi kopā vismaz par trīsdesmit (30) dienām, aizdevējam ir tiesības pirms termiņa vienpusēji atkāpties no Aizdevuma līguma un pieprasīt tūlītēju parāda atmaksu, bet saskaņā ar 4.2.punktu aizņēmējam šādā gadījumā ir pienākums nekavējoties samaksāt aizdevējam nesamaksāto līgumsodu, neatmaksātos procentus un aizdevuma summu.

Bez tam, saskaņā ar Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 5.4.punktu, šāda nosacījuma iestāšanās gadījumā aizņēmējam ir pienākums nekavējoties samaksāt aizdevējam līgumsodu 25% apmērā no neatmaksātās aizdevuma summas. Prasītājs šo līgumsodu nepiemēro.

Tā kā atbildētājs nebija izpildījis savas saistības un maksājuma termiņa nokavējums pārsniedza trīsdesmit dienas, prasītāja pieņēma lēmumu izmantot savas tiesības vienpusēji atkāpties no Aizdevuma līguma un pieprasīja no atbildētāja parāda samaksu, par ko tika noformēts rakstveida brīdinājums un nosūtīts atbildētājam 2010.gada 6.februārī ierakstītā vēstulē. Brīdinājumā prasītāja lūdza atbildētāju izpildīt savu saistību septiņu dienu laikā.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 8.2.punktu, jebkāds paziņojums uzskatāms par nodotu otrai pusei, ja pagājušas trīs dienas kopš tas nodots pasta iestādē un nosūtīts ar ierakstītu sūtījumu uz adresi, kas norādīta līgumā.

2010.gada 10.februārī starp pusēm noslēgta vienošanās par parāda dzēšanu, saskaņā ar kuru atbildētājs no 2010.gada 12.februāra uzsāk no aizdevuma līguma izrietošo saistību dzēšanu, četru mēnešu laikā ik mēnesi 25.mēneša dienā, veicot maksājumu Ls 50,00 apmērā.

2010.gada 14.jūnijā starp pusēm noslēgta vienošanās par parāda dzēšanu, saskaņā ar kuru atbildētājs no 2010.gada 10.jūlija uzsāk no aizdevuma līguma izrietošo saistību dzēšanu, četru mēnešu laikā ik mēnesi 10.mēneša dienā, veicot maksājumu Ls 50,00 apmērā.

2010.gada 28.novembrī starp pusēm noslēgta vienošanās par parāda dzēšanu, saskaņā ar kuru atbildētājs no 2010.gada 6.decembra uzsāk no aizdevuma līguma izrietošo saistību dzēšanu, četru mēnešu laikā ik mēnesi 10.mēneša dienā, veicot maksājumu Ls 50,00 apmērā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 5.5.punktu atbildētājam ir noteikts pienākums kopējā parāda samaksas kavējuma gadījumā maksāt līgumsodu 1 % apmērā no neatmaksātās aizdevuma summas daļas par katru samaksas kavējuma dienu. Prasītājs, vadoties pēc labas ticības principa šo līgumsodu samazinājis līdz Ls 909,00 apmēram. Līdz ar to atbildētāja parāda summa uz prasības pieteikuma parakstīšanas brīdi sastāda Ls 4651,54, kas sastāv no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas Ls 2530,53, nesamaksātiem procentiem par laika posmu no 2009.gada 16.jūlija līdz 2010.gada 5.februārim Ls 511,64 apmērā; līgumsoda saskaņā ar līguma 5.3. un 5.5.punktiem, kopā Ls 1609,37.

Ņemot vērā augstāk minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1.pantu, 127.panta pirmo daļu, 26.panta pirmo daļu, 34.panta pirmās daļas 1.punkta c) apakšpunktu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 41.panta pirmo daļu, 195.pantu un Civillikuma 1587., 1720., 1722., 1756., 1759.panta 1.punktu, 1765., 1943. un 1945.pantu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu Ls 4000,00, kas sastāv no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas Ls 2530,53, nesamaksātiem procentiem par laika posmu no 2009.gada 16.jūlija līdz 2010.gada 5.februārim Ls 511,64 apmērā; līgumsoda saskaņā ar līguma 5.3. un 5.5.punktiem, kopā Ls 1609,37, samaksātos tiesāšanās izdevumus un lūdz norādīt spriedumā uz prasītāja tiesībām saņemt 6% gadā no nesamaksātās aizdevuma pamatsummas par laiku līdz sprieduma izpildei, uzliekot par pienākumu šajā punktā norādīto naudas summu iemaksāt prasītāja norēķina kontā /numurs/, kas atvērts AS "Swedbank".

2013.gada 21.janvārī Rīgas rajona tiesa saņēmusi atbildētāja paskaidrojumus, kuros atbildētājs neatzīt prasību pilnībā. Atbildētājam nav saprotams, kā ieskaitīta samaksātā summa Ls 1128,94 apmērā. Tāpat atbildētājs neatzīt līgumsodu Ls 1609,37 apmērā, pamatojoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības normām, jo minētais līgumsods noteikt neproporcionāli liels. Tāpat atbildētājs norāda, ka sagatavots ir standarta līgums, turklāt vēršot uzmanību, ka līgums satur netaisnīgus noteikumus. Pamatojoties uz iepriekš minēto, līgumsoda piedziņa pret atbildētāju ir noraidāma.

Atbildētājam par lietas izskatīšanas vietu un laiku paziņots likumā noteiktā kārtībā, 2013.gada 22.janvārī nosūtot pavēsti uz deklarēto dzīvesvietu.

Civilprocesa likuma 56.panta piektā daļa nosaka, ka tiesas dokumentus fiziskai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, - pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Savukārt Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otrā daļa nosaka, ka tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, deklarācijā norādīto papildu adresi, fiziskās personas norādīto adresi saziņai ar tiesu vai juridiskās personas juridisko adresi un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu.

Tiesa atzīst, ka ir uzskatāms, ka par tiesas sēdi atbildētājam ir paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56. un 56.^{1}pantā noteiktajam.

Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies, kāds no lietas dalībniekiem, tiesa uzsāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 209. vai 210. pantu nav pamats to atlikt.

Ņemot vērā, pusēm par tiesas sēdi paziņots likumā noteiktajā kārtībā, tiesa atzīst par iespējamu skatīt lietu bez atbildētāja klātbūtnes.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāve uztur prasību, samazinot tās apmēru un lūdz piedzīt Ls 3160,61. Parāds sastāv no neatmaksātās pamatsummas Ls 2530,33, nesamaksātajiem procentiem par laika periodu 2009.gada 16.jūlija līdz 2010.gada 5.februārim Ls 511, 64, kā arī nesamaksātais līgumsods Ls 118, 24. Lūdz tiesu piedzīt samaksātos tiesas izdevumus no atbildētāja un lūdzam tiesu noteikt prasītājam saņemt noteiktos likumisko sešus procentus gadā no aizdevuma pamatsummas. Atbildētāja paskaidrojumiem nevaram piekrist. Nav saprotams kādu iemeslu dēļ atbildētājs prasību neatzīst pilnā apmērā. Aizdevumu atbildētājs ir saņēmis. No maksājuma grafika ir redzams, ka pēdējais maksājums ir jāveic 2018.gada 15.novembrī. Atbildētājs maksājumus ir veicis neregulāri. Prasītājs ir vienpusēji atkāpies no aizdevuma līguma un izrādot pretim nākšanu ir tikušas slēgtas vienošanās par labprātīgu parāda atmaksu. Vienošanās arī ir pildītas neregulāri. Nevar piekrist, ka līgumā ir paredzēts neierobežots līgumsoda apmērs, jo aizdevuma līguma 5.3. un 5.5.punktā ir noteikts ierobežojums līdz kādam apmēram tiek aprēķināts šis līgumsods.

Noklausoties prasītājas pārstāves paskaidrojumus un pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Šajā gadījumā tiesa secina, ka prasītājs prasību ir pierādījis.

Lietā nav strīda par to, ka starp AS „Baltijas izaugsmes Grupa" un /pers. D/ pastāvēja līgumattiecības. Pušu saistību apliecina lietas materiāliem pievienotais 2008.gada 19.novembrī noslēgtais Aizdevuma līgums Nr./numurs/, kurā puses ir vienojušās par aizdevuma izsniegšanu Ls 2545,52 apmērā ar procentu likmi- 30,98 % gadā no aizdevuma summas, nosakot atmaksu beigu termiņu- 2018.gada 15.novembris(lietas lapa 10-14).

Tāpat lietā nav strīda, ka 2010.gada 10.februārī starp pusēm noslēgta vienošanās par parāda dzēšanu, saskaņā ar kuru atbildētājs no 2010.gada 12.februāra uzsāk no aizdevuma līguma izrietošo saistību dzēšanu, četru mēnešu laikā ik mēnesi 25.mēneša dienā, veicot maksājumu Ls 50,00 apmērā.

Tāpat no lietas materiāliem redzams, ka 2010.gada 14.jūnijā starp pusēm noslēgta vienošanās par parāda dzēšanu, saskaņā ar kuru atbildētājs no 2010.gada 10.jūlija uzsāk no aizdevuma līguma izrietošo saistību dzēšanu, četru mēnešu laikā ik mēnesi 10.mēneša dienā, veicot maksājumu Ls 50,00 apmērā.

Tāpat nav strīda, ka 2010.gada 28.novembrī starp pusēm noslēgta vienošanās par parāda dzēšanu, saskaņā ar kuru atbildētājs no 2010.gada 6.decembra uzsāk no aizdevuma līguma izrietošo saistību dzēšanu, četru mēnešu laikā ik mēnesi 10.mēneša dienā, veicot maksājumu Ls 50,00 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Atbildētājs nav apstrīdējis faktu, ka līgumā norādīto summu ir saņēmis.

Ar prasības pieteikumam pievienoto Aizdevuma līguma maksājuma grafiku apstiprinās, ka atbildētājam bija pienākums norēķināties ar prasītāju atbilstoši abu pušu parakstītajam grafikam, veicot ikmēneša aizdevuma summas un procentu maksājumu.

No prasītājas veiktā parāda aprēķina Aizdevuma līgumam uz lietas izskatīšanas brīdi, ka atbildētāja pamatparāds ir Ls 2530,33.

Ar 2010.gada 6.februāra brīdinājumu Nr.5-/numurs/ apstiprinās, ka prasītāja atbilstoši Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 4.1.1.punktam ir atkāpusies no Aizdevuma līguma un atbildētāja pienākums bija norēķināties ar prasītāju, samaksājot visu parādu septiņu dienu laikā (lietas lapa 22).

Tiesa atzīst par pierādītu saistību neizpildi no atbildētāja puses, jo atbildētājs, saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, nav iesniedzis tiesā pierādījumus faktam, ka būtu veicis pilnīgu aizdevuma atmaksu.

Pie šādiem apstākļiem prasība daļā par aizdevuma pamatsummas piedziņu ir pamatota un apmierināma prasītāja norādītajā apmērā.

Tiesa uzskata, ka prasība daļā par procentu piedziņu ir apmierināma.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Tiesa secina, ka pušu noslēgtajā Aizdevuma līgumā ir noteikts atbildētāja pienākums maksāt 30,98 % gadā no aizdevuma summas, kuru samaksa ir veicama saskaņā ar Aizdevuma līgumam pievienoto maksājumu grafiku. Šie pielīgtie procenti ir uzskatāmi par procentiem par naudas summas lietošanas atvēlējumu.

Ņemot vērā, ka tiesa atzina par pierādītu, ka atbildētājs nav veicis aizdevuma summas atdošanu un aizdevuma summa ir atradusies viņa lietošanā, tiesa uzskata par pierādītu atbildētāja pienākumu maksāt līgumiskos lietošanas procentus.

Saskaņā ar Civillikuma 1754.pantu procentiem vienmēr ir nepieciešams galvenais parāds. Savukārt 1762.pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus izbeidzas pilnīgi ar galvenās saistības izbeigšanos (..).

Tiesa secina, ka prasītājs ir lūdzis piedzīt lietošanas procentus par laika periodu no 2009.gada 16.jūlija līdz 2010.gada 5.februārim atbilstoši maksājumu grafikam, un brīdim, kad prasītājs vienpusēji atkāpās no līguma.

Tiesa atzīst, ka prasītājas prasība atmaksāt procentus par laika periodu līdz atkāpšanās no līguma ir pamatota, jo procenti ir atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu. Laužot aizdevuma līgumu, prasītājs ir pieprasījis tūlītēju visas aizdevuma summas piedziņu, kā rezultātā izbeidzas prasītāja atvēlējums un iestājās atbildētāja pienākums maksāt procentus par svešas naudas lietojumu uz turpmāko laika periodu, kas šajā gadījumā saskaņā ar Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktu būtu nokavējuma procenti, taču pušu starpā noslēgtajā līgumā nav atrunāts atbildētāja pienākums maksāt prasītājam nokavējuma procentus.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētāja ir piedzenami procenti, atbilstoši prasītāja norādītajam apmēram, kopā piedzenot Ls 511,64.

Atbilstoši Civillikuma 1759.panta pirmās daļas 1.punktam- procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem- līdz sprieduma izpildei prasītājam ir tiesības saņemt likumiskos 6% procentus gadā līdz sprieduma izpildes (izsoles) dienai.

Prasītājs lūdz piedzīt līgumsodu Ls 118,24 apmērā. Tiesa secina, ka pēc būtības atbildētājs savos paskaidrojumos ir apstrīdējis pienākumu maksāt līgumsodu.

Tiesa uzskata, ka arī prasība daļā par līgumsoda piedziņu ir pamatota un apmierināma šādu apsvērumu dēļ.

Prasītāja lūdz piedzīt līgumsodu samazinātā apmērā Ls 118,24, labprātīgi samazinot līgumsoda apmēru līdz brīdim, kad prasītājs vienpusēji atkāpies no līguma.

Līgumsods saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu ir pametums, ko kāds uzņēmies ciest sakarā ar savu saistību, ja viņš šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu, līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt ne vien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, kā arī tiesību saņemt līgumisko procentus.

Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 4.1.1.punktā noteikts, ka gadījumā, ja aizņēmējs ir nokavējis maksājuma saistības izpildi kopā par vismaz 30 dienām, aizdevējam ir tiesības pirms termiņa vienpusēji atkāpties no Aizdevuma līguma un pieprasīt tūlītēju parāda atmaksu, bet saskaņā ar 4.2.punktu aizņēmējam šādā gadījumā ir pienākums nekavējoties samaksāt aizdevējam nesamaksāto līgumsodu, neatmaksātos procentus un aizdevuma summu.

Līguma 5.3.punktā ir noteikts pienākums kopējā parāda samaksas kavējuma gadījumā maksāt līgumsodu 1 % apmērā no neatmaksātās aizdevuma summas daļas par katru samaksas kavējuma dienu līdz visas parāda summas pilnīgai samaksai un 5.4.punktā ir noteikts pienākums par maksājuma grafikā noteikto maksājuma atmaksas termiņu un apmēru neievērošanu maksāt

līgumsodu 3% apmērā no termiņā nesamaksātās summas par katru kavējuma dienu.

Lietā nav strīda, ka saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punktu, atbildētājs ir atzīstams par patērētāju.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešajā daļā noteikts, ka līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Tālāk minētā panta trešajā daļā seko to gadījumu uzskaitījums, kas uzskatāmi par netaisnīgiem līguma noteikumiem.

Attiecībā par to, ka prasītāja un atbildētāja starpā noslēgts standartlīgums, ko min atbildētājs savos paskaidrojumos, kas nav apspriests, tiesa norāda, ka, iepazīstoties ar pušu parakstīta līguma noteikumiem un izvērtējot tos, nesaskata, ka kāds no tiem attiecībā pret kredīta ņēmēju būtu netaisnīgs. Atbildētāja arguments, ka līgums nav ar viņu apspriests vērtējams kā nepamatots, jo līguma nosacījumos 11.1.punktā iekļauta norāde par to, ka atbildētāja ar parakstu apliecina, ka līgumu ir izlasījis, saprot tā saturu un tas atbilst pušu gribai. Fakts, ka prasītāja izmanto standarta līgumu, nevar būt par pamatu uzskatam, ka ar atbildētāju līguma nosacījumi netika apspriesti. Tādējādi konkrētā gadījumā tā bija atbildētāja izvēles iespēja piekrist vai nepiekrist līguma nosacījumiem, un, līdz ar to slēgt vai neslēgt ar prasītāju šādu līgumu ar prasītājas piedāvātu nosacījumu.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta 11.daļā noteikts, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Tādējādi tiesai ir jāvērtē līgumsoda samērīgums un taisnīgums katrā konkrētajā gadījumā saskaņā ar Civillikuma 5.pantā norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem, kas ir atzīts tiesu praksē (sk., piemēram, Senāta 2005.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-48, Senāta 2008.gada 14.maija spriedumu lietā Nr.SKC-212, Senāta 2010.gada 21.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-113).

Kaut arī Civillikums neaizliedz līgumsoda noteikšanu procentuālā izteiksmē, ir jābūt saprātīgām robežām, kuru noteikšana attiecīgos ekstremālos gadījumos kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principus.

Izskatāmajā lietā līgumsodam nav izteikti sodošs raksturs. No prasītāja norādītā secināms, ka atbildētājs ir veicis parāda atmaksu neregulāri, un puses ir noslēgušas vēl trīs papildus vienošanās par termiņa pagarinājumiem, kas nav pildītas. No konstatētā tiesa secina, ka prasītāja ir rīkojusies atbilstoši Civillikuma 1.pantam- tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības.

Ņemot vērā, ka atbildētājs nav veicis parāda summas maksājumus arī pēc trīs papildvienošanās noslēgšanas, ar kurām pagarināts parāda atgriešanas termiņš, un nav pildījis līguma noteikumus kopš 2010.gada un maksājumus veicis neregulāri, tiesa atzīst, ka līgumsoda piedziņa ir atbilstoša līguma 5.3.punktam.

Ievērojot, ka pēc brīdinājuma saņemšanas atbildētājs nav veicis aizdevuma atmaksu, prasītāja ir ieguvusi tiesības piedzīt līgumsodu, prasītājas norādītajā uz lietas izskatīšanu samazinātajā Ls 118,24 apmērā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu un Civillikuma 1765.pantu, prasītājai ir nosakāmas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda summas par laika periodu līdz pilnīgai sprieduma izpildei. Procenti nosakāmi par laiku līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto par to, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summa piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam- proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Tādējādi no atbildētāja prasītāja labā piedzenama valsts nodeva Ls 204,00 (lietas lapa 5,6), kas aprēķināta atbilstoši apmierinātajai prasības summai Ls 3160,21 atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta redakcijai, kas spēkā uz prasības iesniegšanas brīdi - 2012.gada 10.decembri, un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30 (lietas lapa 7) apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41.panta pirmo daļu., 96., 97., 193., 195., 204.^{1} pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. D/, /personas kods/, par labu AS „BIGBANK”, Igaunijas Republikas komercreģistra Nr./numurs/, neatmaksāto aizdevuma pamatsummu Ls 2530,33, nesamaksātos procentus par aizdevuma lietošanu par laika periodu no 2009.gada 16.jūlija līdz 2010.gada 5.februārim Ls 511,64, līgumsodu Ls 118,24 apmērā, valsts nodevu Ls 204,00 apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30 apmērā, kopā piedzīt Ls 3367,51 (trīs tūkstoši sešdesmit septiņi lati un 51 santīms), parādu summu pārskaitot uz prasītāja norēķina kontā /numurs/, kas atvērts AS “Swedbank”.

Atzīt AS „BIGBANK”, Igaunijas Republikas komercreģistra Nr./numurs/, juridiskā adrese: /adrese//adrese/, /adrese/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. D/, /personas kods/, sešus procentus gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas.

Noteikt labprātīgu sprieduma izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedums ir pārsūdzams Rīgas apgabaltiesā apelācijas kārtībā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese /personiskais paraksts/ I.Bāliņa

NORAKSTS PAREIZS

Rīgā 2013.gada 15.novembrī

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Bāliņa